

Emne: SV: Opfølgning på foretræde i Socialudvalget den 6. november 2014

Til Socialudvalget,

Mange tak for dialogen i Socialudvalget.
Vi fik tydeligvis ikke svaret på alle spørgsmålene, så vil forsøge her.

NÆVNTE EKSEMPLER

Et par af de eksempler vi nævnte var.

Eksempel 1:

Forældrene skal i dag ved samlivets ophør straks beslutte, hvem som er bopæl og samværsforælder dvs. hvem som har de fleste juridiske rettigheder, alene modtager barnets offentlige ydelser (familiechecken, boligsikring, højere su) og følelsesmæssigt hvem som er "bedst" og "næstbedst" forælder. Det skal med flere ligeværdige forældre give diskussioner / konflikter for en større gruppe forældre ved samlivets følelsesmæssige ophør. Det er rigtig ærgerligt at se velfungerende ligeværdige forældre havne i konflikter med børn i midten alene af den strukturelle grund.

Eksempel 2

Begge forældre modtager jfr. kommunal e-boks ikke informering om deres børn, fordi offentlig data er baseret på den ene forælder (bopælsforælderen) i stedet for begge forældre. Det er mest markant ved barnets fødsel, skolevalg/sfo og ved bekymringer for barnet. Mange kernefamilier og moderne familier melder dette ind – mødre som fædre.

Eksempel 3:

Børn modtager ikke kommunale tilbud i dag i begge kommuner (kun hos bopælsforælderen), hvis den ene forælder er flyttet over kommunegrænsen. Det er helt normalt og gælder f.eks. skolevalg, tandpleje, fritidstilbud og handicap ydelser. Kun ved deleordning (7/7 samvær) kan barnet eksempelvis komme i skole med legekammeraterne ved skift mellem børnehave og skole – og selv i dette tilfælde kan barnet gå i skole i den oprindelige kommune, men skal alligevel til tandpleje med helt andre børn og modtager ikke visse fritidstilbud og handicap ydelser hos begge forældre – kun hos bopælsforælderen. I mindre end 7/7 deleordninger som måske ikke altid er bedst for barnet kan barnet ikke gå i skole i den oprindelige kommune med legekammeraterne selvom den ene forælder bor i barndomshjemmet og har måske 9/5 samvær. Forældrene bør frit kunne vælge for barnet i begge kommuner.

Eksempel 4:

Forældre som ikke bor sammen kan heller ikke frit vælge hvordan de fordeler barnets samvær og økonomi. Man kan sagtens i dag opleve børn hvor den ene forælder har mest behov for barnets økonomi, mens barnet helst skal opholde sig mest tid i perioder eller hele tiden hos anden forælder - for at opretholde to gode hjem for barnet - f.eks. ved stor økonomisk forskel, arbejdsmæssige udstationeringer eller længerevarende sygdom som kræft/stress/depression. Det er ikke muligt i dag fordi de sociale ydelser alene tilfalder bopælsforælderen og cpr loven siger at barnet altid skal opholde sig mest tid eller lige meget

tid hos bopælsforælderen. Det er socialt bedrageri at en forælder modtager sociale ydelser for barnet, hvis barnet i en periode eller hele tiden opholder sig mere end 7 dage hos anden forælder – selvom det ville være bedst for mange børn.

Det er en af de væsentligste årsager til konflikt om bopæl og det som er sket de seneste 10 -20 år er at fædre der ønsker, bør eller i henhold til loven skal have bopæl for barnet, i stedet har fået en deleordning og barnet får fortsat bopæl hos mor på grund af sociale ydelser. Færre fædre har derfor i dag registreret bopæl for børn forholdsvis i skilte familier end i 1980. Det skyldes ikke bare manglende fædre vilje. Foreningen Far anslår at 5-10% af alle danske børn i dag bor og opholder sig mest tid hos den forkerte forælder baseret på sociale ydelser samt forskelsbehandling af barnets forældre. Vi finder her mange af de sager som senere havner som kommunale social sager, sager om social arv og alvorlige / længerevarende børnesager – om end ikke alle sagerne. Sager kan undgås ved mulighed for frit valg hos forældrene til simpel opsplitning af barnets økonomi og samvær af forældrene selv, selvom barnets økonomi som udgangspunkt naturligvis skal følge barnets samvær.

Eksempel 5:

Hvis forældrene ikke bor sammen får far ofte hverken forældreorlov eller barsels dagpenge, da forældreansvarsloven ikke giver ret til barsel / forældreorlov og barselsbekendtgørelsen tildeler barsels dagpengene til den forælderen, hvor barnet opholder sig mest ved manglende enighed. Der sker ingen fordeling og fædrene må pænt tage hvad de kan få selvom forældreorlov kan afholdes til barnet er 9 år gammel.

SVAR PÅ SPØRGSMÅL

Hvordan kan der laves en struktur uden straks opdeling af bopæl og samværsforældre?

Svar: En mulighed er at følge barnet som bor to steder fysisk på godt og ondt – og sikre at de samme tilbud og samme lovgivning gælder begge steder med fokus på barnet – i stedet for et historisk fokus på kun den ene forælder, som ikke virker for ligeværdige forældre. En mulighed er at give alle forældre 3 tilbud ved samlivets ophør - og bevæge os væk fra bopæl/samværsbegrebet og forældremyndighedsbegrebet – for respekt af alle familieformer og begge forældre i det moderne familieliv.

Tilbud A - Frit valg

De fleste forældre er fantastiske, har fokus på barnet og forældrene er de virkelige eksperter. Lad forældrene frit lave den aftale som passer til dem i stedet for at vi kommer forældrene ned i kasser baseret på bopæl/forældremyndighed som ikke passer til familieformerne, ligeværdige forældre og det moderne familieliv. Forældrene skal frit kunne lave aftaler, vælge hvor barnet går i skole og hvilke kommunale tilbud som er bedst for barnet og begge skal informeres.

Tilbud B - Mægling der virker

Forældre der har spørgsmål bør have straks rådgivning før samlivets ophør og alle forældre der går fra hinanden kan få tilbud om positiv mægling og evt. barnets advokat i stedet for to forældreadvokater der trækker forældrene fra hinanden. Forældrene bør modtage så godt et tilbud om mægling, at de ikke kan sige nej, så familielivet og samlivets ophør sker roligt med fokus på barnet.

Tilbud C – Rigtige afgørelser

Forældre der ikke ønsker tilbud A og B kan informeres om den meget alvorlige betydning i forhold til barnet, social arv - samt risiko for at de så skal deltage i et obligatorisk forældrekørekort. Sagen bør straks overføres til EN speciel enhed SOM HOLDER FAST PÅ BARNET I EN ÅRRÆKKE med specielt uddannede personale, som kan trække på alle relevante oplysninger med sandhedspligt samt ligeværdig

sagsbehandling - og følge op på afgørelser for, at sikre at barnet har det godt. Der bør være fri proces for begge forældre, hvis den ene forælder modtager det eller sættes loft over udgiften i familie og sagsager på fornuftig vis. Det koster i dag ofte 50.000 til 500.000 kroner for forældre at have længerevarende familiesager og livskriser i advokat omkostninger, tabt arbejdsfortjeneste og mistede jobs for sunde og raske forældre.

Princippet er at informere og lave tilbud som forældrene ikke kan sige nej, så vi får skubbet flest mulige forældre opad i systemet. I dag gør vi det med en pistol for tindingen af den ene forælder med et valg mellem pest eller kolera pga. bopæl/samværsbegrebet, forskelsbehandling og vejledning om samvær §14.1.1.2 som siger at skyldsspørgsmålet ikke har betydning, hvis bopælsforælderen er årsag til konflikt. Det er chokerende oplevelser for børn og forældre – og der er mange af dem i dagens Danmark.

Hvordan ser I strukturen omkring barnets økonomi?

Svar: På samme vis

Tilbud A: Forældrene fordeler selv barnets samvær og økonomi (de fleste forældre samarbejder og har fokus på to gode hjem)

Tilbud B: Der sker ved uenighed fordeling baseret på barnets samværsdage ELLER ligelig fordeling ved udvidet samvær (7/7, 8/6, 9/5 og evt. 10/4 ordninger)

Tilbud C: Der kan i specielle sager ved domstol træffes anden afgørelse

Begge forældre er ansvarlige for indtægter og udgifter overfor udbetaling Danmark og det offentlige – i stedet for en forælder i dag. Der bør ikke i dag være økonomi mellem forældrene ved udvidede samværsordninger (børnebidrag) men egenbetaling per forælder.

Skal der være obligatorisk mægling?

Svar: Det er bestemt en mulighed hvis forældre går fra hinanden, men er en politisk afgørelse og alternativet er at alle forældre der går fra hinanden modtager god information om vigtigheden af positivt samarbejde, straks rådgivning før samlivets ophør og et tilbud om mægling. Vi anbefaler de 3 tilbud ovenfor med obligatorisk mægling / familiekørekort i sidste gruppe baseret på formøder ved en speciel enhed / domstol.

Hvad kan forældrene selv gøre for at undgå konflikt?

Svar: De fleste forældre er fantastiske og tænker på deres børn. Vi kan samtidig nå langt med oplysning, MEN der er en strukturel årsag i det moderne familieliv med større ligestilling som vi må forstå. Det er rigtig ærgerligt at se ligestillede forældre markant forskelsbehandlet pga. familieform eller køn - og en stor gruppe fornuftige forældre skændes om strukturelle ting, hvilket tager sparsomme ressourcer fra de få virkelig alvorlige børnesager.

Største delen af de forældre Foreningen Far møder er ikke "vanskelige" forældre (90%), men forældre som oprigtigt bliver mødt af lovgivning og praksis som er uforståelig og faktisk en ukendt stat værdig i ligestillede familier. Forældrene ved det først når de står midt i det og det er faktisk lovgivning/praksis, forskelsbehandlingen og misinformeringen som tillades som rammer forældrene hårdest og som oveni købet belønnes.

Man kan jo tage den holdning at det altid er forældrenes skyld – men det er bare ikke sandheden. Analysere vi systematisk de menneskelige processer for de ca. 20 typiske familiesager i helt almindelige familier på tid, kvalitet, ligestilling, fleksibilitet og omkostninger dukker der en virkelighed op som er skjult i dag og er årsagen til mange konflikter. Tilfredshedsundersøgelser eller dialog møder er en anden måde at finde de klare mønstre på. Vi oplever som NGO tingene fordi vi følger barnet / borgeren i hele processen, mens mange offentlige enheder naturligvis sidder i egne bokse og oplever de gør det fornuftigt. Det er skift af hænder og mellem offentlige ”bokse” som vi ved ledelsesmæssigt giver procestid, tab af viden og risiko for fejl. Foruden manglende ligeværdighed og dermed manglende respekt for systemet og vrede.

Har det betydning med sagsbehandlingstiden og den store overvægt af kvindelige sagsbehandlere i f.eks. statsforvaltningen?

Svar: Ja - sidder man i en erhvervsbestyrelse kun med mænd bliver der naturligvis truffet mandlige beslutninger. På samme vis er det overordentlig problematisk på familieområdet, hvis der stort set kun er tale om kvindelige sagsbehandlere og det præger naturligvis kulturen og beslutningerne. Det er et ledelsesmæssigt ansvar at sikre en fornuftig fordeling af mænd og kvinder på familieområdet. Selvfølgelig er det muligt på fornuftig vis.

Vi ser rigtig mange sager og har oplevet det ved bisidning at mor har nemmere ved at kommunikere med sagsbehandlerne, det være sig både far, men også barnets egne udsagn kan have vanskeligt ved at blive hørt, forstået og refereret korrekt. Det skal siges at selvom sagsbehandleren en sjælden gang har været en mand har dette ikke nødvendigvis ændret holdningen selvom far objektivt på alle punkter er bedst eller ligeværdig forælder eller hvis barnet selv giver udtryk for ønske om mest tid og bopæl hos far. Systemet er så ”gammelt” at ånden omkring at mor altid er den bedste i tvivlsager hænger i luften. Vi ser rigtig mange sager hvor far efterfølgende refererer at han reelt ikke havde taletid og referaterne ikke er korrekte og ligeværdigt fremstillet. Selvom vi også ser sagsbehandling hvor der sker gode og fornuftige ting, men hvor samme rettigheder for begge forældre og opdelingen i bopæl/samværsforældre kan være årsag til konflikter.

Sagsbehandlingstiderne og manglende rådgivning / mægling gør at små konflikter skabes og optrappes for en stor gruppe forældre imod sund fornuft. Forældrene tænker hvordan kan man brugere så lang tid på noget, der er så dårligt i kvaliteten af sagsbehandlingen og med få timer til rådighed, manglende oplysninger og hvor man kan lyve om alt. Gode og ordentlige forældre bliver meget chokeret over processen, lovgivningen og kulturen.

Hvordan kan familie politikken forankres i ministerierne?

Svar: Foreningen Far har tidligere anbefalet at der blev lavet et familieministerie. Dette har vi haft før og man kan vel sige at vi er tæt på med Ministeriet for børn, ligestilling, integration og sociale forhold. Det der har størst betydning er at få moderniseret og ligestillet lovgivningen og få lovgivningen om barnets økonomi koordineret eller overflyttet til ministeriet samt lovgivningen omkring barsel. Der må være meget skarpt fokus på hvilke jurister, der sidder med familielovgivningen i ministeriet og hvilken ligestilling, kvalitetssikring og nytænkning som sker. To af de seneste love henholdsvis børneloven og dåbs- og navnebidragsloven har medtaget medmor, men glemt biologisk far og ikke medtaget medfar. Vi mener bestemt at der bør rejses alvorlig kritik i forhold til den manglende ligestilling og overholdelse af retssikkerheden og basale menneskerettigheder for barnet og biologiske far i takt med samfundsudviklingen og der bør være opmærksomhed på dette. Det er bestemt ikke bedst for barnet det som sker i rigtige mange situationer.

Vi står til rådighed for konkrete spørgsmål og forslag – det er blot at sende en mail.

På vegne af Foreningen Far
Thomas Løfqvist, Carsten Løffmann og Jesper Lohse

Foreningen Far
Pasteursvej 2
1799 København V.
www.foreningenfar.dk